

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Petry Kamínkové ve věci

navrhovatel: **České přístavy, a.s.**, IČO 45274592
sídlem Jankovcova 1627/16a, 170 00 Praha 7

proti
odpůrci: **Úřad městské části Praha 5**
sídlem náměstí 14. října 1381/4, 150 00 Praha 5

o návrhu na zrušení opatření obecné povahy odpůrce ze dne 25. 1. 2024 č. j. MC05 6451/2024/OZP/holi,

takto:

- I. Opatření obecné povahy ze dne 25. 1. 2024 č. j. MC05 6451/2024/OZP/holi vydané Úřadem městské části Praha 5 v části II. a IV. v rozsahu ohledně pozemků navrhovatele parc. č. 5035/1, 5042/2, 5042/3, 5042/6, 5042/7, 5042/8, 5042/9, 5042/10, 5042/11, 5042/12, 5042/13, 5045/3, vše k. ú. Smíchov, zapsaných na LV č. 1557, se zrušuje ke dni 31. 7. 2025.
- II. Ve zbytku se návrh zamítá.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Navrhovatel podaným návrhem brojí proti shora označenému opatření obecné povahy (dále též „*OOP*“), jímž odpůrce: v bodu *I.* stanovil podle § 30 odst. 1 a 2 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále též „*vodní zákon*“), ochranné pásmo I. stupně za účelem ochrany vydatnosti, jakosti a zdravotní nezávadnosti zdroje podzemní vody, jímané prostřednictvím jímacích objektů (JV1 – JV5, JV7, JV8 a JV10 a šachty JV6) gravitačního přivaděče pro ZTC3 – Radlice, situovaných na pozemcích parc. č. 668/3 a 669/4, vše k. ú. Smíchov, v ulici Nádražní, Praha 5; v bodu *II.* stanovil podle § 30 odst. 1 a 2 vodního zákona ochranné pásmo II. stupně, za účelem ochrany vydatnosti, jakosti a zdravotní nezávadnosti zdroje podzemní vody, jímané prostřednictvím jímacích objektů (JV1 – JV5, JV7, JV8 a JV10 a šachty JV6) gravitačního přivaděče pro ZTC3 – Radlice, situovaných na pozemcích parc. č. 668/3 a 669/4, k. ú. Smíchov, v ulici Nádražní, Praha 5, pro 1131 pozemků konkretizovaných parcelními čísly v k. ú. Radlice a k. ú. Smíchov (včetně pozemků parc. č. 5035/1, 5042/2, 5042/3, 5042/6, 5042/7, 5042/8, 5042/9, 5042/10, 5042/11, 5042/12, 5042/13 a 5045/3, vše v k. ú. Smíchov, zapsaných na LV 1557, ve vlastnictví navrhovatele); v bodu *III.* stanovil podle § 30 odst. 10 vodního zákona omezení užívání pozemků a technická opatření v ochranném pásmu I. stupně; a v bodu *IV.* stanovil podle § 30 odst. 10 vodního zákona omezení užívání pozemků a technická opatření v ochranném pásmu II. stupně.

I. Návrhové body

2. Navrhovatel v návrhu předně uvádí, že odvozuje svou aktivní procesní legitimaci od skutečnosti, že je vlastníkem pozemků parc. č. 5035/1, 5042/2, 5042/3, 5042/6, 5042/7, 5042/8, 5042/9, 5042/10, 5042/11, 5042/12, 5042/13 (navrhovatel v návrhu uvedl pozemek parc. č. 5043/13, jedná se o zjevnou chybu v psaní, neboť z bodu II. OOP a LV č. 1557 založeným ve spisu je zřejmé, že se jedná o pozemek parc. č. 5042/13, nadto pozemek parc. č. 5043/13 v k. ú. Smíchov neexistuje, což soud ověřil z katastru nemovitostí, pozn. soudu) a 5045/3 v k. ú. Smíchov (dále též „*Pozemky*“), na které zasahuje ochranné pásmo II. stupně stanovené OOP. Na Pozemcích se podle rozhodnutí Státní plavební správy nachází pozemní část veřejného přístavu Praha Smíchov s ochrannou funkcí provozovaná navrhovatelem (dále též „*Přístav*“). Podle navrhovatele je tím podstatným způsobem omezen v možnosti nakládat s Pozemky a zkrácen ve vlastnickém právu k Pozemkům. Pro navrhovatele představuje OOP též zásadní překážku pro řádné plnění jeho povinností jako provozovatele pozemní části Přístavu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1679 ze dne 13. června 2024 o hlavních směrech Unie pro rozvoj transevropské dopravní sítě, o změně nařízení (EU) 2021/1153 a (EU) č. 913/2010 a o zrušení nařízení (EU) č. 1315/2013 (dále též „*Nařízení TEN-T*“), podle Evropské dohody o hlavních vnitrozemských vodních cestách mezinárodního významu ze dne 19. ledna 1996 (dále též „*Dohoda AGN*“), a podle zákona č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů (dále též „*zákon o vnitrozemské plavbě*“). Rovněž navrhovatele OOP významně omezuje v budování staveb s hlubokými plošnými základy či s hlubinnými základy, ve zřizování nových zpevněných ploch a potenciálně i dalších staveb a omezuje jej v provádění činností, které s provozováním Přístavu souvisejí, zejména jde o omezení v bodu IV. OOP ad 1.-4., 6., 7. a 13.
3. *Zaprvé* navrhovatel namítá procesní vady, neboť odpůrce vydal OOP ihned poté, co Magistrát hlavního města Prahy, odbor ochrany životního prostředí (dále též „*Magistrát*“), ve zkráceném přezkumném řízení zrušil předchozí opatření obecné povahy ze dne 10. 7. 2023 č. j. MC05 144127/2023/OZP/holi (dále též „*OOP z r. 2023*“) jako předčasně vydané a

věc vrátil k novému projednání odpůrci. Magistrát tím postupoval v rozporu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu, neboť OOP lze v přezkumném řízení pouze zrušit, nelze věc vrátit k novému projednání. Trvá-li správní orgán na vydání OOP po zrušení předchozího, musí o něm vést nové řízení. Odpůrce po zrušení OOP z r. 2023 vydal dne 25. 1. 2024 nyní sporované OOP bez předchozího zveřejnění jeho návrhu, ačkoli byl povinen zahájit nové řízení o vydání OOP, zveřejnit jeho návrh a poskytnout dotčeným osobám lhůtu k uplatnění námitek. Odpůrce vypořádal námitky uplatněné navrhovatelem k OOP z r. 2023 do odůvodnění nyní napadeného OOP, které bez předchozího řízení rovnou vydal. Odpůrce, který nepostupoval zákonným způsobem, svévolně a závažným způsobem omezil právo dotčených osob seznámit se s návrhem OOP a uplatnit vůči němu námitky, jejichž prostřednictvím by mohla být ovlivněna konečná podoba OOP. Zásah do právní sféry navrhovatele nesprávným postupem odpůrce, není snížen ani tím, že odpůrce doplnil do napadeného OOP rozhodnutí o dřívějších námitkách navrhovatele uplatněných proti OOP z r. 2023, neboť opatření nelze ztotožňovat, jedná se o dvě samostatná OOP se samostatnými a odlišnými procesy tvorby, které na sebe nenavazují. Námitky vůči OOP z r. 2023 nelze proto vztahovat na nyní napadené OOP. Navrhovatel se v námitkách proti OOP z r. 2023 soustředil především na procedurální vady (tj. vydání před uplynutím lhůty pro uplatnění připomínek a námitek). Vzhledem k závažnosti procedurálních vad nepovažoval navrhovatel za nutné rozebírat jeho věcné vady, neboť předpokládal, že k jejich uplatnění dostane příležitost v novém řízení. Nesprávným postupem odpůrce při vydání nyní napadeného OOP byl navrhovatel zkrácen na svém právu seznámit se s návrhem OOP a uplatnit vůči němu námitky. Navrhovatel tudíž neměl příležitost ovlivnit věcné řešení OOP, které i nyní trpí vadami (např. nezohlednění dalších přítomných veřejných zájmů). Napadené OOP je proto nezákonné a věcně nesprávné.

4. *Zadruhé* navrhovatel považuje OOP za rozporné s Nařízením TEN-T, Dohodou AGN, zákonem o vnitrozemské plavbě a vyhláškou Ministerstva dopravy č. 222/1995 Sb., o vodních cestách, plavebním provozu v přístavech, společné havárii a dopravě nebezpečných věcí (dále též „*vyhláška č. 222/1995 Sb.*“), jelikož podstatným způsobem omezuje možnosti rozvoje Přístavu. Zmíněné předpisy ukládají navrhovateli intenzivně rozvíjet a budovat Přístav. OOP jej však omezuje v možnosti provádět další stavby na Pozemcích pozemní části Přístavu, zřizovat na nich nové zpevněné plochy a dále Přístav rozvíjet. Odpůrce při vydání OOP nevzal v potaz požadavky Nařízení TEN-T, Dohody AGN, zákona o vnitrozemské plavbě a vyhlášky č. 222/1995 Sb., ani neposuzoval, zda jsou s nimi omezení pro ochranné pásmo II. stupně vodního zdroje slučitelná. OOP je proto s těmito předpisy v rozporu, což způsobuje jeho nezákonnost.
5. *Zatřetí* navrhovatel tvrdí, že nebylo prokázáno splnění podmínek podle § 30 odst. 1 vodního zákona pro stanovení ochranného pásma vodního zdroje, a to že vodní zdroj je využitelný pro zásobování pitnou vodou, a že průměrný odběr může činit více než 10 000 m³ za rok. Též nebyly identifikovány závažné okolnosti, při nichž by bylo možné stanovit ochranné pásmo i při nižších hodnotách průměrného odběru. Podle kolaudačního rozhodnutí z roku 1995 č. j. MHMP-61648/95, VYS/3-2116/95/To/Vš má gravitační přivaděč sloužit k zajištění vody pro technické centrum TC-3 pro účely chlazení a úpravu vody. Podle materiálu *Analýza rizik ohrožení vydatnosti, jakosti nebo zdravotní nezávadnosti vodního zdroje dle § 2 vyhlášky 137/1999 Sb.* zpracovaného v květnu 2022 společností Ochrana podzemních vod, s.r.o. (dále též „*analýza rizik*“), je předmětné vodní dílo *součástí ochranného systému metra*. Vodní dílo bylo tudíž vybudováno a je užíváno k jinému účelu než k zásobování obyvatelstva pitnou vodou. Není ani jisté, zda vodní zdroj bude moci být v

budoucnu užít k zásobování obyvatelstva pitnou vodou. Využitelnost k zásobování pitnou vodou je přitom jednou z podmínek podle § 30 odst. 1 vodního zákona. OOP k otázce využitelnosti vodního zdroje k zásobování obyvatelstva pitnou vodou pouze stroze konstatuje, že vodní zdroj je bezesporu pro tento účel využitelný. Z takového odůvodnění není zřejmé, na základě čeho odpůrce dospěl k uvedenému závěru. Odpůrce dále odkazuje na podkladová hydrogeologická posouzení. Ani analýza rizik či dokument *Praha 5 – Smíchov, VODNÍ ZDROJ PRO ZTC3, podklady pro rozhodnutí o stanovení ochranných pásem vodních zdrojů dle § 2 vyhlášky 137/1999 Sb.* zpracovaný v březnu 2023 společností Ochrana podzemních vod, s.r.o. (dále též „odborný podklad pro stanovení ochranného pásma“) neposkytují důkaz o využitelnosti vodního zdroje k účelu zásobování pitnou vodou. Přílohou odborného podkladu pro stanovení ochranného pásma jsou laboratorní protokoly z analýzy podzemní vody z vodního zdroje, z nich je evidentní, že voda nesplňuje požadavky kladené na pitnou vodu vyhláškou č. 252/2004 Sb. V odborném podkladu pro stanovení ochranného pásma a v analýze rizik se opět pouze konstatuje, že voda může být upravena na pitnou. Toto tvrzení však není aktuálně prověřeno, např. kontrolní zkouškou úpravy vody na pitnou. Využitelnost podzemní vody z vodního zdroje jako pitné vody proto zůstává v hypotetické rovině, a nelze dospět k závěru o splnění podmínky podle § 30 odst. 1 vodního zákona. Podle navrhovatele je hypotetickým i závěr o splnění požadavku průměrného ročního odběru vody. Poukazuje na odborný podklad pro stanovení ochranného pásma, podle kterého gravitační přivaděč poskytuje stálou statickou zásobu vody cca 5,5 tis. m³ na základě úrovně ustálené hladiny podzemní vody při provádění hydrogeologického průzkumu 04/2016. Tomuto odpovídá i platné povolení k nakládání s vodami, kterým provozovatel vodního díla disponuje a na které v podkladech odkazuje. Toto povolení stanoví maximální odebrané množství podzemních vod v objemu 5040 m³/rok. V současné době tedy není z vodního zdroje odebíráno ročně množství dosahující 10 000 m³. Odpůrce v této souvislosti odkazuje na závěry obsažené v analýze rizik a odborném podkladu pro stanovení ochranného pásma. V nich je sice spekulováno o teoretickém ročním čerpaném množství až 1 576 tis. m³/rok, avšak tento údaj není nikterak podložen. Tvrzení, že současný odběr tak využívá nepatrnou část kapacity přírodního zdroje, není postaveno na aktuálním základu. Vychází z hodnocení archivních údajů při stavbě objektů metra III.B z let 1984 a 1988 (viz kapitola 5.3 analýzy rizik a kapitola 5.2 odborného podkladu pro stanovení ochranného pásma). V analýze rizik a odborném podkladu pro stanovení ochranného pásma se neuvádí, že by jejich zpracovatel prověřoval aktuálnost těchto údajů. Odpůrce v odůvodnění tvrdí, že se hydrogeologické poměry v lokalitě od doby zpracování archivních údajů zásadně nezměnily. K tomuto tvrzení nepřipojuje žádné důkazy a ani v analýze rizik a odborném podkladu pro stanovení ochranného pásma není obsažena analýza změn hydrogeologických poměrů od 80. let. O aktuálnosti archivních údajů lze tak důvodně pochybovat a jako takové nemohou být pro současné posouzení stavu vodního zdroje a stanovení ochranného pásma relevantní, zejména s přihlédnutím k významné změně klimatických podmínek z posledních let. Ačkoliv OOP uvádí, že vydatnost vodního zdroje pro stanovení jeho ochranného pásma není rozhodující a že ochranné pásmo může být stanoveno i pro vodní zdroje o nižší vydatnosti, v OOP nelze nalézt identifikaci zvláštních okolností vyžadujících vyhlášení ochranného pásma, jejichž existence je pro vyhlášení ochranného pásma nižší vydatnosti nutná. Odpůrce pouze uvádí, že samotná existence vodního zdroje a jeho vydatnost je dostatečným důvodem pro vyhlášení ochranného pásma. Zbývající okolnosti identifikované odpůrcem se vztahují k vodnímu dílu gravitačního přivaděče, nikoli k vodnímu zdroji. Přitom samotná existence

vodního zdroje nemůže být závažnou okolností ve smyslu § 30 odst. 1 vodního zákona. Taková argumentace by znamenala, že ochranné pásmo lze bez omezení vyhlásit pro jakýkoliv existující vodní zdroj a podmínky stanovené v § 30 odst. 1 vodního zákona by proto byly bezpředmětné. Závažnou okolnost nemůže představovat ani údajná vydatnost, která není prokázána.

6. *Začtvrté* navrhovatel uvádí, že OOP není proporcionální, jelikož odpůrce v rozporu s § 2 odst. 4, § 3 a § 50 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „*správní řád*“), nezjišťoval, jaké veřejné zájmy jsou v dané lokalitě přítomny a tyto nepoměřoval s veřejným zájmem na ochranu vodního zdroje, jehož existenci a intenzitu rovněž nezjišťoval. Na stanovení ochranných pásem vodních zdrojů je sice dán veřejný zájem podle § 30 odst. 1 vodního zákona, nejedná se ale o veřejný zájem absolutní. Provoz a rozvoj Přístavu je nepochybně veřejným zájmem, jak vyplývá z Nařízení TEN-T, z Dohody AGN, ze zákona o vnitrozemské plavbě, z vyhlášky č. 222/1995 Sb., z rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 19. 9. 2018 č. j. 46 A 1/2016-46, a z rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 14. 8. 2020 sp. zn. 22 Cdo 1473/2020. Přístav je veřejným přístavem s ochrannou funkcí a plní mezi ochrannými přístavy naprosto klíčovou a nezastupitelnou funkci, neboť drtivá většina plavidel z tzv. náplavek je při zastavené plavbě přemísťována právě do tohoto ochranného Přístavu. Zároveň plavidel neustále přibývá, zvyšují se tím nároky na Přístav a jeho ochrannou funkci. Přístav poskytuje ochranu plavidlům nacházejícím se v době povodňového ohrožení na řece tak, aby tato plavidla za vysokých vodních stavů neohrozila nejenom majetek jiných osob nacházející se na území Prahy, ale například i pražských památek v bezprostřední blízkosti řeky. Provoz přístavu s ochrannou funkcí představuje konkurující veřejný zájem, který je potřeba poměřovat s veřejným zájmem na stanovení ochranného pásma vodního zdroje. Poměřovat je potřeba zároveň nejen zájem na provozu Přístavu z hlediska jeho činnosti a zachování, ale i z hlediska potřeby jeho rozvoje a budování tak, jak požadují normy evropského práva. Aby byl navrhovatel schopen zajišťovat bezpečnost Přístavu a řádně vykonávat zákonem mu svěřenou pravomoc, musí mít odpovídající možnost Pozemky využívat a nakládat s nimi. Přístavy v síti TEN-T mají být v souladu s Nařízením TEN-T budovány a upravovány tak, aby v nich bylo možné realizovat rozsáhlou nakládku, vykládku a překládku zboží, k čemuž je nezbytná odpovídající infrastruktura, např. zpevněné plochy, skladové a jiné objekty, přístavní zdi a podobně. Potřeba výstavby nových objektů a infrastruktury (či jejich údržba a opravy) je proto nedílnou součástí provozování a udržování Přístavu. Ačkoli zásah do vlastnického práva lze za zákonem stanovených podmínek omezit a finančně jej kompenzovat, navrhovatel musí plnit zákonné povinnosti provozovatele veřejného přístavu s ochrannou funkcí. OOP však omezuje provoz a další rozvoj a budování Přístavu tím, že fakticky vylučuje zřizování staveb, které jsou pro Přístav klíčové, např. štetovnicové přístavní zdi, různé skladové objekty, manipulační plochy atd. I přes zásah, který OOP vyvolává, odpůrce na povinnost řádně zjišťovat veřejné zájmy přítomné v dotčené lokalitě a provést jejich poměrování zcela rezignoval. Odpůrce v OOP pouze uvedl, že poměrování veřejných zájmů neprováděl, jelikož opatření stanovená v ochranném pásmu II. stupně vodního zdroje neznamenají zákaz stavební činnosti, jsou vůči Přístavu minimální a nebrání jeho rozvoji. Takovýto závěr odpůrce je nesprávný a nepřezkoumatelný, neboť není zřejmé, na základě čeho k němu odpůrce dospěl, jde o nepodloženou úvahu. Tím, že se odpůrce na základě nepřezkoumatelné úvahy odmítl věnovat existenci dalších veřejných zájmů a jejich poměrování, nevyvinul ani snahu minimalizovat zásah, který OOP pro Pozemky a pro Přístav představuje. Odpůrce neposuzoval, zda by nebylo možné dosáhnout účelu

ochranného pásma vodního zdroje II. stupně i při menším územním rozsahu ochranného pásma či za mírnějších opatření. Otázku územního rozsahu odpůrce odbyl odkazem na odborný podklad pro stanovení ochranného pásma s tím, že se jím musí řídit a nepřisluší mu jej posuzovat, a že ochranné pásmo musí zasahovat až k břehové hraně, jelikož je vodní tok jedním ze zdrojů vody pro vodní zdroj. To však neodpovídá realitě. Pokud by odpůrce postupoval v souladu se svými povinnostmi a řádně veřejné zájmy zjišťoval, musel by dospět k závěru, že ochranné pásmo je nepřiměřeně široké. Rozsah stanoveného ochranného pásma II. stupně vodního zdroje považuje navrhovatel za nepřiměřený, neboť zasahuje do Pozemků, které nejsou pro ochranu vodního zdroje potřeba. Vyhlášení ochranného pásma II. stupně na Pozemcích je z hlediska ochrany vodního zdroje bezpředmětné, jelikož jímací objekty nejsou prioritně určeny k jímání infiltrované vody z Vltavy, ale k jímání podzemních vod stékajících z vrchu Brabenec. Směr proudění podzemní vody je k východu (k říčnímu korytu Vltavy), tj. podzemní voda nenatéká z Přístavu, ale naopak do Přístavu. Není tedy pravdou, že je Vltava jedním ze zdrojů vody pro vodní zdroj. Zřízení ochranného pásma II. stupně na Pozemcích je proto bezdůvodné. Ochranné pásmo II. stupně by tudíž mělo končit ulicí Strakonická. Vzhledem k existenci ulice Strakonická jsou navíc případné stavební práce prováděné na Pozemcích dostatečně vzdálené od jímacích objektů. Argument odpůrce, že mu nepřisluší posuzovat podklady pro stanovení ochranného pásma zpracované osobami s odbornou způsobilostí, není na místě. Je to právě odpůrce, kdo rozhoduje o stanovení ochranného pásma a o jeho rozsahu. Musí tedy v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů posuzovat předkládané podklady a činit si na jejich základě svůj úsudek. Pozemky, a tedy i pozemní část Přístavu, jsou do ochranného pásma II. stupně zařazeny nadbytečně, aniž by byla splněna podmínka nutnosti (potřebnosti) v rámci testu přiměřenosti.

7. *Zapáté* navrhovatel namítá nepřezkoumatelnost OOP, jelikož nelze seznat, na základě, čeho dospěl odpůrce k závěru, že stanovené ochranné pásmo II. stupně vodního zdroje nevylučuje fungování a rozvoj pozemní části Přístavu a není zjevné, jak tuto otázku zkoumal. Odpůrce na jednu stranu tvrdí, že ochranné pásmo a v něm uložená omezení fungování a rozvoj Přístavu nevylučují, na druhou stranu je evidentní, že k vyloučení provozu a rozvoje Přístavu opatření povedou. Navrhovatel je tak postaven do nejistoty, jaké záměry a činnosti může na svých Pozemcích provádět. Nepřezkoumatelnými navrhovatel shledává bod IV. ad body 1., 2, a 13, které jsou obecné a neurčité, není z nich vůbec zřejmé, jaké stavby se zakazují zřizovat. V případě opatření ad bod 1. není vůbec zjevné, co odpůrce považuje za „hluboké plošné základy“, když v OOP není dostatečně specifikována nepřipustná hloubka a plošný rozsah takových základů. Navázání tohoto zákazu na zvodněnou část kvartérního šterkopískového kolektoru je nevhodné, jelikož se nejedná o statický faktor, a tedy i stálý a jednoznačný ukazatel. Míra zvodnění podloží je totiž vysoce proměnlivá a neustále se mění v závislosti na množství podzemní vody v té které části podloží, není proto možné stanovit stálou výšku zvodněné části. Podobnou neurčitostí je stíženo i opatření ad bod 2. Není vůbec zřejmé, na jaké stavby stanovený zákaz dopadá. Zákaz má podle tohoto opatření dopadat na stavby významně ovlivňující vydatnost kolektoru nebo přirozený směr proudění podzemní vody přesahující přirozené dlouhodobé kolísání. Není však zřejmé, co je podle odpůrce přirozeným dlouhodobým kolísáním těchto parametrů a jaké kolísání odpůrce již hodnotí za abnormální a nepřipustné. OOP ani neposkytuje přehled dat, z nichž by bylo možné si o přirozeném kolísání učinit představu. I v případě opatření ad bod 13. dochází ke stanovení velmi neurčitých omezení, z nichž není zřejmé, jak zásadní a podstatný vliv mohou mít na provoz Přístavu. Opatření totiž stanoví zákaz zřizovat jiné stavby, které mohou omezit

vydatnost, jakost nebo zdravotní nezávadnost vodního zdroje, aniž by takové stavby byly specifikovány. Je otázkou, podle jakých měřítek bude přípustnost jednotlivých staveb posuzována. Nesrozumitelnost opatření ad body 4. a 6. zakládá jejich vzájemný rozpor, když první zakazuje zřizovat zpevněné plochy s odvodem vody do kanalizace nebo recipientu a druhé ukládá odvádět splachy z komunikací po provedené zimní údržbě solením do kanalizace. Nesrozumitelnost, neurčitost a vzájemný rozpor těchto opatření neodstraňuje ani odůvodnění OOP, ve kterém absentuje vysvětlení potřeby a cíle, kterého mají tato opatření dosáhnout, a uvedení důvodu, proč by nestačilo mírnější opatření. V odůvodnění na str. 30 se objevuje obecná proklamace, že všechna opatření mají za cíl zajistit ochranu vodního zdroje a jakosti a zdravotní nezávadnosti vod. Z odůvodnění tak neplyne, proč byla zvolena právě tato opatření, a nikoli jiná a mírnější, čeho přesně mají jednotlivá opatření dosáhnout.

8. Navrhovatel navrhl provedení důkazů: záznamem obsahu úřední desky odpůrce s detailem data vyvěšení, listem vlastnictví č. 1557 v k. ú. Smíchov, grafickým znázorněním pozemní části Přístavu, rozhodnutím Státní plavební správy, OOP z r. 2023, námitkami navrhovatele ke druhému návrhu OOP z r. 2023, analýzou rizik, kolaudačním rozhodnutím z r. 1995 č. j. MHMP-61648/95, VYS/3-2116/95/To/Vš, a odborným podkladem pro stanovení ochranného pásma.

II. Písemné vyjádření odpůrce k návrhu

9. Odpůrce v písemném vyjádření k návrhu navrhovatele soudu navrhl, aby OOP potvrdil. *Ad zaprvé* uvedl, že při vydání OOP byl vázán právním názorem nadřízeného orgánu, Magistrátu, který dne 2. 11. 2023 pod č. j. MHMP 2274245/2023 zrušil OOP z r. 2023. Navrhovatel vydáním OOP nebyl nijak zkrácen na svých právech, jelikož odpůrce se zabýval podrobně veškerými námitkami, které navrhovatel v procesu vydávání opatření vznesl. Zároveň navrhovatel byl o průběhu vydávání OOP vyrozuměn v roce 2022, kdy byl zveřejněn první návrh OOP z r. 2023. *Ad zadruhé až začtvrté* konstatoval, že námitky byly vypořádány v odůvodnění OOP, ve kterém nejsou stanovena žádná omezení ani zákazy vztahující se k zamezení ochranné funkce veřejného přístavu. Doklady pro stanovení ochranného pásma vodního zdroje předložil žadatel (Dopravní podnik hlavního města Prahy, akciová společnost, pozn. soudu) v souladu s § 28 vyhlášky č. 183/2018 Sb., o náležitostech rozhodnutí a dalších opatření vodoprávního úřadu a o dokladech předkládaných vodoprávnímu úřadu (dále též „*vyhláška č. 183/2018 Sb.*“). Na základě všech podkladů předložených k žádosti o stanovení ochranného pásma vodního zdroje, zejména odborného podkladu pro stanovení ochranného pásma shledává odpůrce jako nevhodnější alternativu pro ochranu vodního zdroje právě ochranné pásmo stanovené podle OOP. Břeh řeky Vltavy a její dno je zdrojovou oblastí pro vodní zdroj, jak je podrobně popsáno v geologických a hydrogeologických poměrech v kapitole 4.5. odborného podkladu. Domněnky navrhovatele, že Vltava není jedním ze zdrojů vody pro vodní zdroj, nejsou nikterak podloženy, navrhovatel svoje tvrzení nepodložil žádnými důkazy ani vyjádřením osoby s odbornou způsobilostí. O stanovení ochranného pásma nerozhodují žadatelé, ale odpůrce právě na základě podkladů předložených v souladu s § 28 vyhlášky č. 183/2018 Sb., přičemž mu nepřisluší zpochybňovat podklady pro stanovení ochranného pásma zpracované osobou s odbornou způsobilostí (hydrologa). *Ad zapáté* nesouhlasí s tvrzenou nepřezkoumatelností OOP. Podle odpůrce OOP obsahuje řádné odůvodnění na stranách 6 až 11, tento názor byl potvrzen i Magistrátem ve zrušujícím opatření obecné povahy ze dne

2. 11. 2023 č. j. MHMP 2274245/2023. OOP nikterak nevylučuje fungování a rozvoj Přístavu, omezování užívání pozemků a technická opatření v ochranném pásmu II. stupně neznamenají zákaz stavební činnosti, pouze je nezbytné chránit předmětný vodní zdroj před činnostmi, které by mohly poškodit jeho vydatnost, jakost nebo zdravotní nezávadnost. Pokud navrhovatele trápí nejistota, jaké činnosti může na předmětném území provádět, může požádat odpůrce o vyjádření podle § 18 správního řádu.

III. Řízení před soudem

10. Městský soud v Praze podle § 34 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“), prostřednictvím úřední desky dal na vědomí případným osobám, které by se mohly stát zúčastněnými, že se v předmětné věci koná před soudem řízení. Ve stanovené lhůtě se soudu nikdo jako osoba zúčastněná na řízení nepřihlásil. Soud věc rozhodl bez nařízení jednání, navrhovatel s tímto postupem výslovně souhlasil, odpůrce se nevyjádřil, souhlasil proto konkludentně (§ 51 s. ř. s.). Soud přezkoumal napadené OOP v rozsahu uplatněných návrhových bodů, kterými je vázán (§ 101d odst. 1 s. ř. s.), při přezkumu vyšel ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době vydání OOP (§ 101b odst. 3 s. ř. s.); je tedy vázán zákonem v této jeho časové podobě.

IV. Podstatný obsah správního spisu

11. Ze správního spisu soud ověřil následující skutečnosti.
12. Dne 14. 12. 2021 byla odpůrci doručena žádost žadatele Dopravní podnik hlavního města Prahy, akciová společnost, o stanovení ochranných pásem I. a II. stupně vodního zdroje pro jímací objekty gravitačního přiváděče pro ZTC3, které se nachází na pozemcích parc. č. 668/3, 669/2 a 669/4, k. ú. Smíchov.
13. Dne 9. 8. 2022 byl na úřední desce odpůrce vyvěšen veřejnou vyhláškou návrh opatření obecné povahy ze dne 21. 7. 2022 č. j. MC05/67736/2022/OZP/Wo (dále též „návrh č. 1 OOP z r. 2023“), sejmuto byl dne 24. 8. 2022.
14. Dne 8. 9. 2022 navrhovatel podal proti návrhu č. 1 OOP z r. 2023 námitky.
15. Dne 2. 6. 2023 byl na úřední desce odpůrce vyvěšen veřejnou vyhláškou v pořadí druhý návrh opatření obecné povahy ze dne 1. 6. 2023 č. j. MC05 32768/2023/OZP/holi (dále též „návrh č. 2 OOP z r. 2023“), sejmuto byl dne 18. 6. 2023. Odpůrce v něm uvedl, že byl přepracován a aktualizován odborný podklad pro stanovení ochranného pásma, proto vypracoval nový návrh OOP z r. 2023.
16. Dne 11. 7. 2023 bylo na úřední desce odpůrce vyvěšeno veřejnou vyhláškou OOP z r. 2023 (ze dne 10. 7. 2023 č. j. MC05 144127/2023/OZP/holi), kterým odpůrce: v bodu I. stanovil podle § 30 odst. 1 a 2 vodního zákona ochranné pásmo I. stupně za účelem ochrany vydatnosti, jakosti a zdravotní nezávadnosti zdroje podzemní vody, jímané prostřednictvím jímacích objektů (JV1 – JV5, JV7, JV8 a JV10 a šachty JV6) gravitačního přiváděče pro ZTC3 – Radlice, situovaných na pozemcích parc. č. 668/3 a 669/4, k. ú. Smíchov, v ulici Nádražní, Praha 5; v bodu II. stanovil podle § 30 odst. 1 a 2 vodního zákona ochranné pásmo II. stupně za účelem ochrany vydatnosti, jakosti a zdravotní nezávadnosti zdroje podzemní vody, jímané prostřednictvím jímacích objektů (JV1 – JV5, JV7, JV8 a JV10 a šachty JV6)

gravitačního přivaděče pro ZTC3 – Radlice, situovaných na pozemcích parc. č. 668/3 a 669/4, k. ú. Smíchov, v ulici Nádražní, Praha 5, pro 1131 pozemků konkretizovaných parcelními čísly v k. ú. Radlice a k. ú. Smíchov; v bodu *III.* stanovil podle § 30 odst. 10 vodního zákona omezení užívání pozemků a technická opatření v ochranném pásmu I. stupně; a v bodu *IV.* stanovil podle § 30 odst. 10 vodního zákona omezení užívání pozemků a technická opatření v ochranném pásmu II. stupně.

17. Dne 17. 7. 2023 byly odpůrci doručeny v pořadí druhé námitky navrhovatele proti OOP z r. 2023, které odpůrce posoudil jako podnět k přezkumu OOP z r. 2023 a postoupil jej k vyřízení nadřízenému orgánu – Magistrátu hl. m. Prahy.
18. Magistrát hl. m. Prahy opatřením obecné povahy ze dne 2. 11. 2023 č. j. MHMP 2274245/2023 ve zkráceném přezkumném řízení podle § 174 odst. 2 správního řádu za přiměřeného použití § 97 správního řádu zrušil OOP z r. 2023 a současně uvedl, že „*věc se vrací ÚMČ Praha 5 k novému projednání*“, jelikož OOP z r. 2023 bylo vydáno před uplynutím zákonné lhůty pro podání námitek, která končila dne 17. 7. 2023, proto bylo vydáno v rozporu se zákonem stanoveným postupem.
19. Dne 14. 12. 2023 byl spis vrácen odpůrci.
20. Dne 26. 1. 2024 bylo na úřední desce odpůrce vyvěšeno veřejnou vyhláškou nyní napadené OOP (ze dne 25. 1. 2024 č. j. MC05 6451/2024/OZP/holi), popsané pod bodem 1. tohoto rozsudku. V jeho příloze je: 1. zakres ochranného pásma I. stupně v měřítku 1:900, 2. zakres ochranného pásma II. stupně v měřítku 1:6000, 3. zakres ochranného pásma v katastrální mapě v měřítku 1:6000, 4. parcelní čísla 1131 dotčených pozemků podle katastru nemovitostí.
21. Z výpisu z katastru nemovitostí, který je součástí spisového materiálu, soud ověřil, že na listu vlastnictví č. 1557 jsou zapsány pozemky ve vlastnictví navrhovatele: parc. č. 5035/1, 5042/2, 5042/3, 5042/6, 5042/7, 5042/8, 5042/9, 5042/10, 5042/11, 5042/12, 5042/13, k. ú. Smíchov (v rozsudku též jako „*Pozemky*“, viz bod 2. tohoto rozsudku).

V. Soudní přezkum

22. Městský soud v Praze při posuzování podaného návrhu nejprve zkoumal, zda jsou splněny podmínky, za nichž může jednat ve věci. V rámci tohoto prvotního posouzení se soud zabýval otázkou aktivní procesní legitimace navrhovatele, která je jednou z podmínek přípustnosti návrhu na zrušení opatření obecné povahy podle § 101a a následujících s. ř. s. Podstatou aktivní procesní legitimace je tvrzení navrhovatele, že byl napadeným opatřením zkrácen na svých právech. Ustanovení § 101a s. ř. s. stanoví, že *návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí je oprávněn podat ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkrácen.* K aktivní procesní legitimaci navrhovatele tedy nepostačuje tvrzení o nezákonnosti napadeného opatření nebo procesu jeho vydání, nýbrž musí navrhovatel tvrdit, že taková nezákonnost zasáhla do jeho právní sféry. Tato podmínka přípustnosti návrhu byla v daném případě splněna, když navrhovatel v podaném návrhu tvrdil zkrácení na svých právech, konkrétně namítal, že OOP byla zkrácena jako vlastnická práva k Pozemkům a že byl zkrácen v možnosti řádného plnění povinností provozovatele Přístavu nacházejícího se na Pozemcích. Navrhovatel tedy splnil povinnost tvrzení o zkrácení na právech.

23. Od aktivní procesní legitimace, která je podmínkou přípustnosti návrhu, je třeba odlišit aktivní legitimaci věcnou, která se zkoumá až v řízení ve věci samé, při níž se posuzuje, zda jsou tvrzení o zkrácení na právech navrhovatele napadeným opatřením obecné povahy pravdivá. Podle konstantní judikatury i nedostatek aktivní věcné legitimace může být důvodem pro odmítnutí návrhu. Takový nedostatek však musí být zcela zjevný a zjištělný bez pochyb již ze samotného návrhu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2009 č. j. 3 Ao 2/2009-93, či ze dne 25. 11. 2009 č. j. 4 Ao 3/2009-97). „*O takový případ půjde např. tehdy, jestliže žalobce (navrhovatel) tvrdí porušení práva, jehož pojmově vůbec nemůže být nositelem (rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 30. 6. 1995 č. j. 6 A 56/94) nebo tehdy, pokud napadeným rozhodnutím vůbec nebylo rozhodováno o jeho právech a povinnostech, jejichž zkrácení tvrdí (usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 20. 10. 1994 č. j. 6 A 255/93-18). Pokud tomu tak není, musí soud návrh věcně projednat. I v případě, že nedostatek aktivní legitimace posléze vyjde najevo, musí o věci rozhodnout rozsudkem*“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2009 č. j. 3 Ao 2/2009-93).
24. Podle soudu není z povahy věci vyloučeno, aby OOP zasáhlo do práv navrhovatele. Napadeným OOP bylo stanoveno ochranné pásmo I. stupně a II. stupně na 1131 pozemcích, mezi nimi jsou i pozemky ve vlastnictví navrhovatele. Podle soudu není na první pohled bez pochyb zřejmé, že OOP do práv navrhovatele nezasáhlo. Navrhovatel tedy není osobou zjevně neoprávněnou k podání návrhu, nebyl proto dán důvod pro odmítnutí podaného návrhu.
25. V rámci meritorního přezkumu podaného návrhu se soud předně zabýval otázkou, zda navrhovatel byl OOP zkrácen na svých právech, neboť teprve až poté, co bude najisto postaveno, že došlo k zásahu do hmotných práv navrhovatele, může se soud zabývat zákonností procedury přijetí OOP, proti které navrhovatel v podaném návrhu brojí, případně dalšími uplatněnými námitkami. Uvedený postup vychází z judikatury Nejvyššího správního soudu, který v rozsudku ze dne 11. 6. 2009 č. j. 3 Ao 2/2009-93 konstatoval, že „*opatření obecné povahy [je] správní akt s konkrétně určeným předmětem a obecně vymezeným okruhem adresátů. Jakkoliv je však okruh adresátů obecný, pro věcnou legitimaci k podání návrhu je nutno trvat na zákonném požadavku dotčení na právech přímo napadeným opatřením, jak ostatně vyplývá z § 101a s. ř. s. Zákon totiž vychází z toho, že možnost podat návrh na zrušení opatření obecné povahy je primárně procesním prostředkem ochrany proti výslednému aktu, nikoliv proti procesu jeho přijímání. Teprve poté, kdy je najisto postaveno, že k zásahu do hmotných práv navrhovatelů došlo, je možno se zabývat i zákonností procedury přijetí.*“
26. S ohledem na shora uvedený skutkový stav dospěl soud k závěru, že hmotná práva navrhovatele byla dotčena pouze částí II. a IV. OOP, a to ohledně pozemků parc. č. 5035/1, 5042/2, 5042/3, 5042/6, 5042/7, 5042/8, 5042/9, 5042/10, 5042/11, 5042/12, 5042/13 a 5045/3 v k. ú. Smíchov, ve vlastnictví navrhovatele. Zbylou částí OOP práva navrhovatele dotčena nebyla, resp. navrhovatel nedoložil žádný důkaz, z něhož by opak vyplýval.
27. Navrhovatel v podaném návrhu tvrdí, že OOP zkracuje jeho vlastnické právo k pozemkům parc. č. 5035/1, 5042/2, 5042/3, 5042/6, 5042/7, 5042/8, 5042/9, 5042/10, 5042/11, 5042/12, 5042/13 a 5045/3 v k. ú. Smíchov (v rozsudku též jako „*Pozemky*“) tím, že na nich stanovuje ochranné pásmo II. stupně a podstatným způsobem tak omezuje možnosti nakládání s Pozemky. Zároveň OOP představuje zásadní překážku pro řádné plnění povinností navrhovatele jako provozovatele Přístavu nacházejícího se na Pozemcích, neboť významně omezuje budování staveb s hlubokými plošnými základy či s hlubinnými základy, zřizování

nových zpevněných ploch a potenciálně i dalších staveb a omezuje provádění činností, které s provozováním Přístavu nutně souvisejí.

28. Bodem I. OOP bylo stanoveno ochranné pásmo I. stupně vodního zdroje na pozemcích parc. č. 668/3 a 669/4, k. ú. Smíchov. Jak soud ověřil z výpisu z katastru nemovitostí ze spisu, tyto pozemky nejsou ve vlastnictví navrhovatele (navrhovatel to v podaném návrhu ostatně ani netvrdí). V bodu III. OOP pak byla stanovena omezení užívání pozemků a technická opatření v ochranném pásmu I. stupně v následujícím rozsahu:

1. *Plocha ochranného pásma I. stupně bude oplocena pletivem na kovových sloupcích do výšky min. 1,8 m. Ve směru od přístupové komunikace bude na pletivu osazena tabule s nápisem „Ochranné pásmo I. stupně vodního zdroje“ a doprovodným textem Nepovolaným vstup zakázán“. Na tabuli bude dále uvedena osoba, která má právo vodu z vodního zdroje odebírat.*
2. *Platí zákaz všech činností, při nichž je zacházeno s látkami ohrožujícími jakost nebo zdravotní nezávadnost vod, tedy s látkami nebezpečnými pro vodu ve smyslu přílohy č. 1 k vodnímu zákonu, s výjimkou chemikálií používaných k zabezpečení jakosti vody.*
3. *Výjimka ze zákazu vstupu a vjezdu do ochranného pásma I. stupně podle § 30 odst. 7 vodního zákona se vedle osob, které mají právo vodu z vodního zdroje odebírat, stanovuje dále pro vlastníky vodních děl sloužících k nakládání s vodami z vodního zdroje.*
4. *Trvalý travní porost v oploceném prostoru ochranného pásma I. stupně bude minimálně 2x ročně pravidelně sečen, aby nedošlo k druhové změně travního porostu (včetně úklidu posečené vegetace mimo plochu ochranného pásma).*
5. *V případě, že nebude v celém ochranném pásmu I. stupně zřízen travnatý povrch, bude povrch realizován jako zpevněný, vyspádovaný od jednotlivých jímacích vrtů a zhlaví vrtů bude provedeno ve vodotěsném pojízdném provedení, ať už budou umístěny v šachtě (poklop šachty), nebo samostatně (zhlaví).*
6. *Zásahy do půdních vrstev, jimiž by došlo ke zmenšení jejich krycí mocnosti, jsou kromě technického řešení spojeného s využíváním vodního zdroje, zakázány.*
7. *Stavební práce, kromě technického řešení spojeného s využíváním vodního zdroje, jsou zakázány.*

29. Z výše zrekapitulovaných bodů I. a III. OOP nevyplývá pro navrhovatele žádný z negativních důsledků uvedených v návrhu. Bodem I. bylo stanoveno ochranné pásmo I. stupně na pozemcích, které se nenachází ve vlastnictví navrhovatele, ani s Pozemky navrhovatele přímo nesousedí, jak vyplývá z přílohové části OOP č. 3 *zákres ochranného pásma v katastrální mapě v měřítku 1:6000*. V bodu III. byla stanovena omezení, zejména zákazy vybraných činností na dotčených pozemcích v ochranném pásmu I. stupně. Tato omezení však nijak neznemožňují nakládání navrhovatele s Pozemky způsobem, jaký navrhovatel v návrhu popisuje (omezení budování staveb s hlubokými plošnými základy či s hlubinnými základy, zřizování nových zpevněných ploch a dalších staveb apod.). Omezení podle bodu III. OOP jsou stanovena pouze pro pozemky spadající do ochranného pásma I. stupně a tato omezení se nijak nevztahují na jiné (přímo či nepřímě sousedící pozemky). Ostatně ani navrhovatel v podaném návrhu konkrétně nepopisuje, jak by stanovení ochranného pásma I. stupně a omezení pro pozemky spadající do tohoto pásma mělo zasahovat do jeho vlastnického práva k Pozemkům, příp. práv jakožto provozovatele Přístavu, když se omezuje na argumentaci pouze ve vztahu ke stanovení ochranného pásma II. stupně. Mezi regulací obsaženou v bodech I. a III. OOP a navrhovatelem tvrzeným dotčením na právech tedy chybí jakákoliv příčinná souvislost. Podle soudu touto úpravou nedošlo k zásahu do tvrzených práv navrhovatele k Pozemkům, a navrhovatel tedy není

tudíž věcně legitimován k podání návrhu na zrušení OOP v bodech I. a III. Soud proto návrh v této části zamítl.

30. Ohledně bodů II. a IV. OOP soud připomíná, že v bodu II. OOP bylo stanoveno ochranné pásmo II. stupně vodního zdroje, a to pro celkem 1131 pozemků v k. ú. Radlice a Smíchov, přičemž mezi těmito pozemky jsou i Pozemky navrhovatele (parc. č. 5035/1, 5042/2, 5042/3, 5042/6, 5042/7, 5042/8, 5042/9, 5042/10, 5042/11, 5042/12, 5042/13 a 5045/3 v k. ú. Smíchov, zapsané na LV 1557). V bodu IV. OOP byla stanovena omezení pro ochranné pásmo II. stupně v tomto rozsahu:

1. Je zakázáno zřizovat stálé nebo dočasné stavby s hlubokými plošnými základy, zasahujícími do zvodněné části kvartérního štěrkopískového kolektoru.
2. Je zakázáno zřizovat stálé nebo dočasné stavby s hlubinnými základy, které by významně ovlivňovaly vydatnost kolektoru nebo přirozený směr proudění podzemní vody – nepropustné bariéry, pilotové stěny, pilotové základy v malém rozponu apod. Za významné ovlivnění se považuje stav, který ve sledovaných parametrech (zejména úroveň hladiny podzemní vody, proudění podzemní vody, kvalita podzemní vody) přesahuje přirozené dlouhodobé kolísání.
3. Je zakázáno provádět činnosti vedoucí ke snížení propustnosti povrchových útvarů (např. injektáže podloží, nahrazování materiálu štěrkopískového kolektoru, hutnění velkého rozsahu vyjma výkopů inženýrských sítí v běžné nezámrzné hloubce, apod.).
4. Je zakázáno zřizovat zpevněné plochy s odvodem srážkové vody do kanalizace, nebo recipientu, s výjimkou již existujících.
5. Je zakázáno vypouštění odpadních vod do vod podzemních.
6. Splachy z komunikací, kde probíhá zimní údržba solením, nebudou vsakovány do terénu, ale odvedeny do jednotné kanalizace pro veřejnou potřebu.
7. Je zakázáno provozovat činnost zařízení na odstraňování odpadů, zejména nebezpečných.
8. Je zakázáno měnit v prostoru ochranného pásma hydrologický režim území, zejména změnou hladiny podzemní vody, např. ji trvale snižovat čerpáním podzemní vody apod. Pouze v případě nutného čerpání vody ze stavební jámy při výstavbě v nivě Vltavy lze tuto činnost povolovat pouze na základě souhlasného stanoviska hydrogeologa, na dobu nezbytně nutnou, metodou šetrnou k hydrogeologickým poměrům kolektoru, pokud možno u staveb veřejného zájmu, nebo takovýto zásah provádět v okolí ochranného pásma s důsledky nedosahujícími do prostoru ochranného pásma.
9. Budování vrtů pro tepelná čerpadla je možno povolovat pouze na základě souhlasného stanoviska hydrogeologa s výslovným přihlédnutím k existenci hodnoceného zdroje.
10. Při opatřeních k ochraně plodin na zemědělsky využívaných plochách (infiltrační území) a údržbě ploch a dopravních zařízení (železniční trať) budou využívány pouze pesticidní přípravky, které nejsou dle údajů na etiketě vyloučeny z použití v ochranném pásmu II. stupně zdrojů podzemních a povrchových vod.
11. Hnojení v ochranném pásmu II. stupně je zakázáno.
12. Nežádoucí je jakákoliv změna funkčního využití pozemků v ochranném pásmu (plochy lesní a plochy přírodní, městské a krajinné zeleně, apod.), která by vedla k jejich odlesnění, trvalému zásahu do půdního pokryvu v rozsahu nad 25 m², či změně jejich přírodního charakteru.
13. Zakazuje se zřizování nových skladů ropných látek či jiných staveb, které mohou ohrozit vydatnost, jakost nebo zdravotní nezávadnost vodního zdroje.
14. Nové dopravní stavby (komunikace, železnice) nebo jejich změny budou řešeny tak, aby především v zimním období nedošlo k ohrožení jakosti podzemních vod ve využívaném kolektoru látkami použitými při jejich zimní údržbě.

31. Soud dovodil, že navrhovatel je v návaznosti na uplatněnou argumentaci oprávněn domáhat se zrušení bodů II. a IV. OOP pouze v rozsahu vztahujícím se k jeho Pozemkům, tedy pozemkům parc. č. 5035/1, 5042/2, 5042/3, 5042/6, 5042/7, 5042/8, 5042/9, 5042/10, 5042/11, 5042/12, 5042/13 a 5045/3 v k. ú. Smíchov, zapsaným na LV č. 1557. Stanovením ochranného pásma II. stupně a příslušných omezení (především zákazů vybraných činností) pro ostatní pozemky, nenacházející se ve vlastnictví navrhovatele, nevyplyvá pro navrhovatele žádný z negativních důsledků uvedených v návrhu. Omezení vztahující se na jiné pozemky zařazené do ochranného pásma II. stupně nijak neznemožňují nakládání navrhovatele s Pozemky způsobem, jaký navrhovatel v návrhu popisuje (omezení budování staveb s hlubokými plošnými základy či s hlubinnými základy, zřizování nových zpevněných ploch a dalších staveb apod.). Takový zásah představují pouze omezení stanovená přímo pro Pozemky v důsledku zařazení Pozemků do ochranného pásma II. stupně. Ani navrhovatel v podaném návrhu nijak konkrétně nepopisuje, jak se zařazení ostatních pozemků v návrhu uvedených do ochranného pásma II. stupně a stanovení omezení pro ně promítlo do jeho právní sféry. Soud upozorňuje, že ochranné pásmo II. stupně bylo stanoveno na celkem 1131 pozemků (včetně 12 Pozemků ve vlastnictví navrhovatele), které se nacházejí v různé vzdálenosti od Pozemků navrhovatele (viz přílohová část OOP č. 3 *zákres ochranného pásma v katastrální mapě v měřítku 1:6000*). Navrhovatel přitom v návrhu neuvádí žádné relevantní skutečnosti, jak opatření stanovená pro tyto ostatní pozemky omezila vlastnické právo k jeho Pozemkům. Naopak z podaného návrhu je zjevné, že navrhovatel brojí proti omezení (zejména stavebních) činností stanovených přímo vůči jeho Pozemkům, na kterých se také nachází Přístav. V této souvislosti soud uvádí, že ochranné pásmo sice tvoří jeden celek, ovšem jeho části nejsou na sobě navzájem závislé. Zrušení ochranného pásma II. stupně na části území by neohrozilo jeho existenci ve zbývající části. Podle soudu došlo k zásahu do práv navrhovatele pouze stanovením ochranného pásma II. stupně a omezení z něj vyplývajících na Pozemcích navrhovatele. Ve vztahu k ostatním pozemkům zařazeným pod bodem II. OOP do ochranného pásma II. stupně, není navrhovatel věcně legitimován, proto soud návrh ve vztahu k ostatním pozemkům, vyjma Pozemků parc. č. 5035/1, 5042/2, 5042/3, 5042/6, 5042/7, 5042/8, 5042/9, 5042/10, 5042/11, 5042/12, 5042/13 a 5045/3 v k. ú. Smíchov, zamítl.
32. Soud uplatněné námitky navrhovatele vztáhl pouze k bodům II. a IV. OOP v rozsahu ohledně Pozemků, které se navrhovatele přímo týkají.
33. *Zaprvé* navrhovatel v podaném návrhu předně namítá procesní vady, že odpůrce vydal OOP v rozporu se zákonem, aniž předtím zveřejnil jeho návrh a umožnil navrhovateli podat k návrhu OOP námitky. Soud se s touto argumentací ztotožňuje.
34. Podoba řízení o vydání opatření obecné povahy je upravena v § 172 a následujících správního řádu, případné odchylky od této obecné úpravy procesu vydání opatření obecné povahy mohou stanovit zvláštní zákony. Řízení o vydání opatření obecné povahy zahajuje správní orgán, který je příslušný k jeho vydání, z moci úřední, případně na žádost oprávněné osoby. Na počátku procesu vydání opatření obecné povahy je návrh opatření, který po projednání s dotčenými orgány správní orgán doručí veřejnou vyhláškou podle § 25 správního řádu, kterou vyvěsí na své úřední desce, případně úředních deskách obecních úřadů v obcích, jejichž správních obvodech se má opatření týkat, návrh musí být takto zveřejněn nejméně po dobu 15 dnů. Správní orgán je zároveň podle § 172 odst. 1 správního řádu povinen vyzvat dotčené osoby, aby k návrhu podávaly připomínky a námitky. Připomínky a námitky

představují formy možné reakce na zveřejněný návrh opatření a umožňují dotčeným osobám hájit jejich práva, která mohou být vydáním opatření obecné povahy dotčena. Přípomínky je podle § 172 odst. 4 správního řádu oprávněn podat kdokoli, jehož práva, povinnosti nebo zájmy mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny. Správní orgán je povinen se připomínkami zabývat jako podkladem pro opatření obecné povahy a vypořádat se s nimi v jeho odůvodnění. Námitky pak v souladu s § 172 odst. 5 správního řádu mohou podat pouze vlastníci nemovitostí, jejichž práva, povinnosti nebo zájmy související s výkonem vlastnického práva mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny, nebo, určí-li tak správní orgán, i jiné osoby, jejichž oprávněné zájmy mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny, a to ve lhůtě 30 dnů ode dne zveřejnění návrhu. Rozhodnutí o námitkách, které musí obsahovat vlastní odůvodnění, se uvede jako součást odůvodnění opatření obecné povahy. Až poté, kdy je zveřejněn návrh opatření obecné povahy shora popsáním způsobem a je umožněno dotčeným osobám se k návrhu vyjádřit přiblíženými zákonnými formami, může správní orgán přistoupit k vydání opatření obecné povahy. Samotné opatření obecné povahy se rovněž oznamuje veřejnou vyhláškou.

35. Městský soud v Praze připomíná, že řízení o vydání opatření obecné povahy není správním řízením. Jedná se o specifický proces vedoucí k vydání opatření obecné povahy, které není ani správním rozhodnutím, ani právním předpisem. Jedná se o smíšený akt stojící na pomezí mezi uvedenými typy správních činností, když v konkrétní věci upravuje poměry blíže neurčeného okruhu osob. Ustanovení části druhé správního řádu upravující podobu správního řízení se proto v souladu s § 174 odst. 1 správního řádu aplikují na postup vydávání opatření obecné povahy toliko přiměřeně, a to v návaznosti na specifickou povahu vydávaného aktu – opatření obecné povahy.
36. V daném případě odpůrce vydal OOP z r. 2023 (popsané pod bodem 16. tohoto rozsudku), které nadřízený správní orgán ve zkráceném přezkumném řízení zrušil opatřením obecné povahy ze dne 2. 11. 2023 č. j. MHMP 2274245/2023 (viz bod 18. tohoto rozsudku), a věc vrátil odpůrci k novému projednání, který bez dalšího vydal OOP. Soud v této souvislosti připomíná, že výsledkem přezkumného řízení o opatření obecné povahy může být změna či zrušení přezkoumávaného opatření, případně zastavení řízení. Akt, jímž nadřízený správní orgán změní či zruší přezkoumávané opatření je svou formou taktéž opatřením obecné povahy (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2013 č. j. 4 AOs 3/2013-33, či ze dne 13. 12. 2013 č. j. 5 As 101/2013-40). Přezkum opatření obecné povahy je proto svou povahou taktéž procesem vedoucím k vydání opatření obecné povahy, nikoli čistě přezkumným řízením ve smyslu § 94 a následujících správního řádu vedoucím k vydání rozhodnutí. Opatření obecné povahy se nerovná rozhodnutí. Z uvedeného plyne také to, že dospěje-li správní orgán v rámci přezkumu k závěru o nutnosti zrušení přezkoumávaného opatření, může jej toliko zrušit, nikoliv jej současně vrátit k dalšímu řízení. Postup nadřízeného orgánu, který opatřením obecné povahy ze dne 2. 11. 2023 č. j. MHMP 2274245/2023 zrušil OOP z r. 2023 a současně věc vrátil odpůrci k dalšímu řízení, nebyl proto zcela správný, nicméně zmiňované opatření nadřízeného orgánu není předmětem tohoto soudního přezkumu, jak je vymezil návrhovatel v podaném návrhu, tím je toliko OOP, při jehož vydání musel odpůrce dodržet zákonem stanovený postup, což neučinil.
37. Po zrušení OOP z r. 2023 nadřízeným orgánem tak měl začít proces tvorby nového OOP znovu od počátku. Pokud totiž správní orgán po zrušení opatření obecné povahy v přezkumném řízení trvá na přijetí úpravy, která byla předmětem zrušeného opatření, musí vydat opatření nové zákonem předpokládanou cestou. Takové nové opatření je

samostatným aktem odlišným od dříve zrušeného opatření, i když s obdobným předmětem úpravy, nicméně konečné řešení může být i zcela jiné než v předchozím případě. Proces tvorby opatření obecné povahy přijímaného poté, co byla v rámci přezkumu zrušena předchozí úprava, je tedy procesem zcela novým (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2011 č. j. 2 Ao 6/2011-210). Tím se tento postup liší od situace, kdy se v přezkumném řízení ruší správní rozhodnutí, v takovém případě se věc vrací do stádia již zahájeného řízení. Proces vydání opatření obecné povahy po proběhlém přezkumu však běží zcela od počátku. Odpůrce byl tedy povinen vést celý proces o vydání nového OOP od jeho počátku, jak postup upravují ustanovení § 172 a následující správního řádu, a jak také soud přehledně shrnul výše pod bodem 34. tohoto rozsudku. Odpůrce však tento zákonem stanovený postup při vydání napadeného OOP nerespektoval. Jak soud ověřil ze správního spisu, odpůrce po zrušení OOP z r. 2023 vydal napadené OOP, které vyvěsil na úřední desce dne 26. 1. 2024, aniž by předtím zveřejnil jeho návrh, vyzval dotčené osoby k uplatnění námitek a připomínek. Odpůrce tímto nezákonným postupem znemožnil navrhovateli jako dotčené osobě se s návrhovou podobou OOP před jeho vydáním seznámit a reagovat na něj. Postup odpůrce je v rozporu se zákonem.

38. Odpůrce ve svém vyjádření k návrhu ani netvrdí, že by návrh OOP zveřejnil a vyzval dotčené osoby k uplatnění námitek, příp. připomínek. Namítá pouze, že se držel závazného právního názoru nadřízeného orgánu vysloveného v opatření obecné povahy ze dne 2. 11. 2023 č. j. MHMP 2274245/2023. I když nadřízený orgán v uvedeném opatření obecné povahy nesprávně vrátil věc odpůrci k dalšímu řízení, nemohl se odpůrce domnívat, že jej tato vada nadřízeného orgánu zprošťuje povinnosti vést proces vydání OOP zákonným způsobem. Soud se rovněž neztotožňuje s odpůrcem, že navrhovatel tím nebyl zkrácen na svých právech, jelikož se odpůrce zabýval veškerými námitkami, které navrhovatel v procesu vydání opatření obecné povahy vznesl, přičemž byl o průběhu vydávání opatření obecné povahy vyrozuměn již v roce 2022, kdy byl zveřejněn první návrh opatření. Soud z OOP ověřil, že jeho součástí je na stranách 10-21 také *rozhodnutí o námitkách č. 1*, a to konkrétně o námitkách proti návrhu č. 1 OOP z r. 2023 podaných navrhovatelem u odpůrce dne 8. 9. 2022 (viz bod 14. tohoto rozsudku), a na stranách 23-29 také *rozhodnutí o námitkách č. 2*, jímž odpůrce rozhodl o námitkách navrhovatele podaných dne 17. 7. 2023 proti opatření obecné povahy 2023 (viz bod 17. tohoto rozsudku). Je třeba konstatovat, že námitky, o nichž odpůrce rozhodl rozhodnutími, která jsou součástí napadeného OOP, jsou námitkami směřujícími proti zcela jinému opatření obecné povahy, resp. jeho návrhu, než je nyní napadené OOP. Námitky ze dnů 8. 9. 2022 a 17. 7. 2023 navrhovatel podal v řízení o vydání OOP z r. 2023, tedy v řízení o vydání jiného opatření. Jak soud uvedl shora, řízení o vydání OOP z r. 2023 a řízení o vydání napadeného OOP jsou zcela dvě samostatná po sobě jdoucí řízení, která nejsou procesně propojena. OOP je zcela samostatným aktem, i proces jeho vydání je procesem samostatným, který po zrušení předchozího opatření musí běžet zcela od začátku a splňovat veškeré zákonné požadavky stanovené pro tuto proceduru. Ačkoliv napadené OOP obsahuje obdobnou úpravu (stanovení ochranných pásem předmětného vodního zdroje) jako OOP z r. 2023, nelze *a priori* předpokládat, že námitky, které byly uplatněny proti předchozímu opatření by byly uplatněny proti nynějšímu OOP v totožné podobě. Bylo povinností odpůrce v rámci procesu tvorby OOP zveřejnit jeho návrh a umožnit navrhovateli a dalším dotčeným osobám se k návrhu OOP vyjádřit. Této povinnosti se odpůrce nemohl zprostit tím, že vypořádal námitky směřující proti zcela jinému opatření obecné povahy, byť časově předcházejícímu s obdobným předmětem úpravy. Aktuálnost dříve podaných námitek je záležitostí čistě náhodnou (mezi vydáním

OOP z r. 2023 a vydáním napadeného OOP se mohla změnit řada skutečností), a odpůrce nemohl svévolně dovozovat, že by byly podány námitky shodného obsahu. Stejně tak konečné řešení regulace mohlo být odlišné, jak soud upozornil již výše. Odpůrce byl povinen podle § 172 a násl. správního řádu zveřejnit návrh OOP a vyzvat dotčené osoby k uplatnění námitek a připomínek a nemohl navazovat na proces vydání předchozího zrušeného opatření a vypořádat se pouze s námitkami uplatněnými v tamním řízení. Takový postup je v rozporu s právní úpravou řízení o vydání opatření obecné povahy podle správního řádu. Smyslem právní regulace procesu tvorby opatření obecné povahy je zajištění řádného projednání návrhu a možnosti dotčených orgánů a osob se k připravované úpravě vyjádřit. Odpůrce tento postup porušil, když neseznámil dotčené osoby s návrhem a neumožnil jim se k návrhu vyjádřit, čímž podstatně ovlivnil konečný obsah OOP.

VI. Závěr

39. Odpůrce tedy při vydání OOP porušil zákonem stanovený procesní postup. Tato skutečnost založila důvodnost námitek prvního návrhového bodu, neboť došlo k podstatnému porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonnost opatření obecné povahy [§ 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. a § 101b odst. 4 s. ř. s.].
40. Pro výše popsané vady spočívající v porušení ustanovení o řízení před správním orgánem nelze v soudním řízení posoudit ostatní návrhové body týkající se vlastní meritorní části OOP, neboť vytýkané procesní pochybení odpůrce mohlo podstatně ovlivnit právě obsah napadeného OOP.
41. Na základě shora uvedeného shledal soud podaný návrh v bodech II. a IV. OOP v rozsahu ohledně Pozemků navrhovatele, tedy pozemků parc. č. 5035/1, 5042/2, 5042/3, 5042/6, 5042/7, 5042/8, 5042/9, 5042/10, 5042/11, 5042/12, 5042/13, 5045/3, k. ú. Smíchov, za důvodný a OOP v této části podle § 101d odst. 2 s. ř. s. ohledně navrhovatele zrušil. Ve zbytku soud podaný návrh zamítl, neboť shledal, že navrhovatel není ve vztahu ke zbylé části OOP aktivně věcně legitimován, když touto částí OOP nebylo zasaženo do jeho práv.
42. V dalším řízení dospěje-li odpůrce nadále k závěru, že je třeba znovu vydat opatření obecné povahy stanovující ochranné pásmo vodního zdroje na předmětných pozemcích, je povinen postupovat podle § 171 a násl. správního řádu (část šestá správního řádu), popř. též podle části první a přiměřeně podle části druhé správního řádu (§ 174 odst. 1 správního řádu). Jako výsledek řízení o vydání OOP může být vydán jen takový návrh OOP, který byl řádně procesně projednán. Odpůrce je v souladu s § 172 správního řádu povinen zveřejnit návrh opatření obecné povahy a vyzvat dotčené osoby k uplatnění námitek a připomínek. S uplatněnými připomínkami se odpůrce vypořádá v odůvodnění opatření obecné povahy, o vznesených námitkách rozhodne rozhodnutím o námitkách, které je po formální stránce součástí odůvodnění opatření obecné povahy. Rozhodnutí o námitkách musí obsahovat vlastní odůvodnění. Na odůvodnění rozhodnutí o námitkách je přitom potřeba klást stejné požadavky jako v případě typických správních rozhodnutí (§ 68 odst. 3 správního řádu), musí z něho být seznatelné, z jakého důvodu považuje správní orgán námitky uplatněné oprávněnou osobou za liché, mylné nebo vyvrácené, nebo proč považuje skutečnosti předestírané oprávněnou osobou za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy za vyvrácené (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 9. 2023, č. j. 8 As 81/2022-52, či ze dne 24. 11. 2010, č. j. 1 Ao 5/2010-169). Zároveň soud připomíná, že podle § 173 odst. 1 správního řádu musí opatření obecné povahy obsahovat odůvodnění.

Přiměřeně lze použít § 68 odst. 3 správního řádu, který stanoví, že v odůvodnění se uvedou důvody výroku, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Z judikatury Nejvyššího správního soudu přitom vyplývá, že i v odůvodnění opatření obecné povahy je nutno uvést důvody výroku, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů (§ 68 odst. 3 a § 174 odst. 1 správního řádu). Nedostatek rozhodovacích důvodů může způsobit nepřezkoumatelnost opatření obecné povahy. Nejvyšší správní soud v rozhodnutí ze dne 16. 12. 2008 č. j. 1 Ao 3/2008-136, konstatoval, že: „[j]e-li vydání opatření obecné povahy vázáno na splnění zákonných podmínek, mělo by být obsahem jeho odůvodnění též posouzení, zda byly tyto podmínky splněny“. Odpůrce tedy v odůvodnění opatření obecné povahy musí řádně popsat důvody pro vydání předmětného opatření, včetně splnění zákonných podmínek pro stanovení ochranného pásma, jakož i konkrétně popsat podklady, z nichž vyplývají rozhodné skutečnosti pro vydání opatření obecné povahy. Není přitom možné, aby tyto důvody byly obsaženy až v rozhodnutí o námitkách, které sice po formální stránce tvoří součást opatření obecné povahy, správní řád ale nevylučuje, aby bylo samostatně zrušeno (podle § 172 odst. 5 správního řádu *změna nebo zrušení pravomocného rozhodnutí o námitkách může být důvodem změny opatření obecné povahy*). Důvody pro vydání opatření obecné povahy tedy musí být obsaženy přímo v odůvodnění opatření. Odpůrce se v odůvodnění opatření obecné povahy musí rovněž řádně vypořádat se skutkovým a právním stavem věci. Zároveň soud upozorňuje, že opatření obecné povahy musí být pro adresáty srozumitelné a musí dostatečně konkrétně vymezovat zaváděnou úpravu. V případě ochranného pásma vodního zdroje zde nastolené znamená, že správní orgán je povinen řádně vymezit rozsah ochranného pásma a konkrétně definovat omezení a technická opatření stanovená pro ochranné pásmo tak, aby bylo z vydaného opatření jednoznačně zřejmé, jaké konkrétní činnosti je v ochranné pásnu zakázáno provádět a jaká konkrétní technická opatření je naopak nutné provést.

43. Práva a povinnosti z právních vztahů vzniklých před zrušením napadeného opatření obecné povahy zůstávají nedotčena.
44. Soud zvolil zrušení napadeného OOP ke dni 31. 7. 2025, aby správní orgán měl dostatečný čas ke zjednání nápravy tak, jak soud naznačil výše.
45. Jelikož soud zrušil napadené OOP z důvodu procesních vad, neshledal za relevantní provádět navrhovatelem navrhované důkazy, a soudem konstatované pod bodem 8. tohoto rozsudku.

VII. Náklady řízení

46. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s, podle kterého má účastník, jenž měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Navrhovatel měl ve věci pouze částečný úspěch, když soud zrušil OOP pouze v bodech II. a IV. toliko v rozsahu 12 Pozemků ve vlastnictví navrhovatele, ačkoliv navrhovatel požadoval zrušení celého OOP. Jde přitom o minimální část OOP stanovující ochranná pásma I. a II. stupně na celkem 1131 pozemcích, pro navrhovatele je však nejpodstatnější. Soud proto považuje za spravedlivé

takové rozhodnutí o náhradě nákladů řízení, podle něhož nemá toto právo žádný z účastníků.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 24. duben 2025

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu